

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010026
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8315010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.02.2016, v trestnej veci obžalovaného C. T., rod. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/7/2015 zo dňa 27.05.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. T., rod. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného C. T., rod. W., vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako otec mal. K. T., nar. XX.XX.XXXX, a mal. H. T., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C/63/2008 zo dňa 30.09.2008 bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 738,- Sk (24,49 Eur) mesačne do rúk matke detí O. T., od septembra 2014 si v Humennom túto svoju povinnosť z nebanlivosti neplní, aj z dôvodu, že bol pre nespoluprácu s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné vyradený dňa 16.09.2014 z evidencie uchádzačov o zamestnanie, i keď v roku 2015 zaplatil na výživnom celkom sumu 70,00 eur, za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu najmenej 370,82 eur.

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona a § 37 písm. m/ Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody na 5 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení odvolaním napadnutého rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, podal obžalovaný C. T., rod. W., odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré následne aj písomne odôvodnil. V odôvodnení odvolania uviedol, že toto podáva proti všetkým výrokom rozsudku. Je dlhodobo nezamestnaný a už 4 roky žije ako bezdomovec, preto ani nemohol, aj pri vynaložení maximálneho úsilia, platiť výživné pravidelne v celej výške. Hradil výživné podľa svojich možností, ale aj tak vznikol dlh na zameškanom výživnom tak, ako je to uvedené v rozsudku. Intenzívne si hľadal brigádu, aby mohol zameškané výživné dokázať uhradiť. Trest je podľa neho neprimerane prísny, vzhľadom na jeho pomery a okolností prípadu, a preto požiadal, aby rozsudok bol zrušený a aby bolo nariadené pojednávanie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom sa k odvolaniu obžalovaného pripojil a doplnil ho o právnu úvahu spočívajúcu v tom, že obžalovaný vzhľadom na objektívnu nemožnosť plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, nemôže byť trestne

zodpovedný za predmetnú trestnú činnosť, preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, obžalovaného spod obžaloby oslobodil, prípadne ak by sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, aby zmenil v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložil obžalovanému trest na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom výkonu trestu.

Intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove na verejnom zasadnutí sa s rozhodnutím okresného súdu stotožnil. Aj podľa jeho názoru, zbavovanie sa viny za neplatenie výživného s poukazom na nepriaznivú situáciu obžalovaného, v tomto prípade nie je objektívne, nakoľko ako to vyplýva zo správ ÚPSVaR bol vyradený pre nespoluprácu z jeho strany. Vzhľadom na vykonané dôkazy je preto rozhodnutie okresného súdu o uznaní viny v súlade so zákonom. Čo sa týka uloženého trestu, je toho názoru, že aj tento je správny, nakoľko obžalovaný spáchal žalovaný skutok počas plynutia skúšobnej doby odsúdenia v inej trestnej veci. Navrhol preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal v posudzovanej trestnej veci dokazovanie v takom rozsahu, ako to vyžaduje ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku podrobne rozpísal, ktoré konkrétne dôkazy boli vykonané, a ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplývali. Dôvody rozhodnutia sú v tomto smere vecne správne, úplné a preto na ne krajský súd v podrobnostiach poukazuje.

Nie je možné vytykať prvostupňovému súdu ani spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, ako vykonané dôkazy hodnotil a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval.

Je preto potrebné súhlasiť so záverom prvostupňového súdu, že aj napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní sa bránil voči skutočnosti, že si neplnil vyživovaciu povinnosť tým, že je už dlhodobo bezdomovcom a je v zlej sociálnej situácii, bez minimálnych finančných prostriedkov a vždy sa výživné snažil plniť v takom rozsahu, ako mu to dovoľovali jeho možnosti, preto aj dávku v hmotnej núdzi v celom rozsahu odovzdával svojej bývalej manželke a po tom, čo na základe rozhodnutia štátneho orgánu o túto dávku prišiel, prestal si vyživovaciu povinnosť plniť, táto skutočnosť ho nezbavovala trestnoprávnej zodpovednosti.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa do tejto sociálnej situácie vlastne dostal svojím vlastným prístupom k plneniu si povinností vyplývajúcich mu pri plnení si vyživovacej povinnosti, a teda z vlastnej vôle je dlhodobo nezamestnaný, v konečnom dôsledku sám opustil spoločnú domácnosť, v ktorej žil s manželkou a deťmi, do ktorej sa nevrátil a následne sa stal bezdomovcom. Taktiež je zrejmé, že o dávku v hmotnej núdzi prišiel na základe nespolupráce s príslušnými úradmi, nakoľko odmietol nastúpiť na verejno-prospešné práce.

Správne zistenému skutkovému stavu preto zodpovedá aj správna právna kvalifikácia konania obžalovaného. Prvostupňový súd správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Pochybenie, ktoré by mohol krajský súd napraviť v prospech obžalovaného, nebolo zistené ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Prvostupňový súd správne postupoval pri ukladaní trestu, keď vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Aj vzhľadom na to, že predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody mu uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/84/2014 zo dňa 17.09.2013, právoplatný dňa 01.10.2013 a to pre prečin úverového podvodu podľa

§ 222 ods. 1 Tr. zákona, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, t. j. do 14.03.2016, preto správne rozhodol, že iba priamy výkon trestu odňatia slobody splní svoj účel vyjadrený v ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Aj krajský súd bol preto toho názoru, že tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie bude tak pre nápravu obžalovaného, ako aj pre spoločnosť dostatočný trest vo výmere 5 mesiacov, pri dolnej hranici jeho zákonom stanovenej výmery.

Prvostupňový súd správne potom obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo obžalovaný v posledných 10 rokoch pred jeho spáchaním nebol vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené krajský súd nezistiac možnosti zmeny napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.